

Én aztán nem félelemből iszok!

Csak legyünk túl, ajvé, hamar a kortyon!
(Addig a víz kiver,
úgy rette...)
Csak mer' fenemód *kapar* a torkom!

Intelem & élelmiszerküldemény

Ne bóklásszál arra, hol a
földből nő a *parabola*!

*

Aggódik, mit kap a postán?
Parenyicát, *paranyoskám*!!

Hiába fegyverkez'

A szorongás olyan, mint a
haragos 'sten nyila:
nem véd meg tőle tapinta',
se tőr, sem *PARASZOLVENCIA*.

Rossz döntés

Míg más köpköd, harákol,
te nem látsz a parától.

Még rosszabb döntés

Míg más élvez, harácsol,
balga félszeg, parázol.

Halmazatilag

Van tebenned para tíz is –
rosszabb, mint a paralízis!

(Mellékvágány: zöldségek

Maj(d)részeges

Majré, légszomj – arra iszom!
S lé lesz..., de nem paradicsom-.

Spenotórius rettegő

Semmit (s senkitől) se félek,
csak a para(j)főzeléket.)

Sorsfogságban

Érzi: sorsa zagyva minta
(csak bürök, nem palacsinta)
jól el lett ez cseszerintve –
rég, erős *paradigma*.

A' parafáról

A parafa parát terem –
ez okból nem barát nekem.
Pezsgősdugó is lehetne
termése, félszét levetve;
padló vagy hangszigetelő,
ha elhinné: hite erő,
de ily álmok – *Kalap, kabát,*
s „Csá!”; nem ontja, csak a parát:
fogvacogást, izzadságot,
hideglelést; izgalmárok

kedvenc napi betevőjét,
rettegésben legelőrébb
tart, ki ezt a fát dézsmálja
– farkast sejt, jaj, nem néz hátra.
A fa elégedett lehet,
senkit el még nem engedett
üres kézzel, kalimpálni;
hozama félelem, páni.
Terem parát egész évben
(tán ezt érti egészségén)
– parájával nem fukarkod’;
„csak az elején cudar koszt...”
Nem kell kick-box, cukahara;
a szüret’lő csupa para.

A parafa parát terem,
és a rinya galád elem!

Intelem

Nagy bakot lősz, nem parányit,
hogya a para irányít.

Minden tudákosság fölösleges

Minek is taglalja vita?
A szorongás parazita!